

[Ministeren for handel, industri og søfart.] udlånsordning at binde renten på et fast niveau. Imidlertid har jeg under drøftelserne i folketinget foreslået, at § 5 ændres således, at rentens størrelse i loven fastsættes til 5 pct. p. a., idet det vil kunne volde vanskelighed i praksis at afgøre, til hvilken rentefod staten vil kunne optage lån med tilsvarende løbetid. Under hensyntagen til, at lov nr. 136 af 2. maj 1934 afgiver hjemmel for at nedsætte renten for de ydede lån til 4 pct. p. a., såfremt det almindelige renteniveau måtte tale herfor, tiltrådte et flertal i folketingetsudvalget den foreslåede ordning.

Bestemmelserne i lovforslagets kapitel III giver ikke anledning til særlige bemærkninger; dog henleder jeg opmærksomheden på bestemmelsen i lovforslagets § 12, hvorved det foreslås, at loven får gyldighed for en 5-årig periode. De hidtidige love om foranstaltninger til fremme af danske erhvervsinteresser har været givet for en 2-årig periode. Fra erhvervsside har man imidlertid peget på det ønskelige i, at denne lovgivning gives for et noget længere tidsrum ad gangen, så at erhvervene kan blive sat i stand til på længere sigt at tilrettelægge deres produktions- og eksportvirksomhed på grundlag af de støtteforanstaltninger, som loven giver adgang til.

Med disse bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling.

Henry Hansen: Der er ingen tvivl om, at lovregler som dem, vi her har til behandling, i høj grad er nødvendige. Det gælder både lovforslagets første afsnit om støtte til eksporten og andet om udlån til industri og håndværk. Skal den danske industri klare sig i konkurrencen på verdensmarkedet, må alle sejl sættes til og alle hjælpemidler tages i anvendelse, og lovforslagets bestemmelser om eksportkreditstøtte må i så henseende være anvendelige. I den tid, der er gået, har denne form for statsstøtte jo også bestået sin prøve. Eksporterhvervene har i den grad benyttet adgangen til at søge eksportstøtte, at det endog under sagens behandling i folketinget var nødvendigt ved midlertidig lov at forhøje det beløb, der var til rådighed, fra 70 mill. kr. til 100 mill. kr.

Af bilagene til lovforslaget fremgår det, at alle erhvervsorganisationer går ind for en fortsættelse af denne lovgivning; at de kunne tænke sig mere end de her foreslåede 100 mill. kr., er en sag for sig, men den højtærede minister har jo på dette punkt garderet sig ved en bestemmelse om, at han med til-

slutning af folketingets finansudvalg vil kunne forhøje de 100 mill. kr., der ved lovforslaget er stillet til rådighed, med det beløb, som han mener der må være brug for. Som sædvanligt ved den slags bestemmelser er det overset, at der også her i landstinget findes et finansudvalg.

Fra erhvervene har spørgsmålet om etableringen af et eksportlånepand også været rejst. Ministeren er dog blevet stående ved den gældende ordning, hvorefter det er bankerne, der yder kreditten mod statsgaranti. Man må så håbe, at bankerne til stadighed vil være i stand til at yde de nødvendige kreditter, hvilket langtfra er sikkert under de nuværende stramme pengeforhold. Det fremgår også tydeligt af de tre hovedbankers udtalelser, der findes som bilag 3 til lovforslaget, at de ikke føler sig helt sikre på, at de under alle forhold til enhver tid vil være i stand til at yde de nødvendige kreditter.

Som bilag 9 til lovforslaget er der en udtalelse, fremsat af Provinshandelskammeret, som går ud på det samme. Jeg vil gerne bede om tilladelse til et citat. Provinshandelskammeret skriver:

„Provinshandelskammeret har fra eksportører i provinsen modtaget rapporter, der viser, at den kreditindskrænkning, som fra regeringens side blev indledt i efteråret 1950, og som tilsigtede at nedbringe hjemmemarkedets forbrug, specielt af importerede varer, nu sætter så kraftige spor i finansieringsmulighederne, at det også i ret alvorlig grad hemmer eksportørerne i deres arbejde, dels derved at selv statsgaranterede låneobjekter kun vanskeligt kan finansieres, dels ved altfor høje finansieringsomkostninger.“

Ganske vist fremgår det af bilag 4 til lovforslaget, at nationalbanken har erklæret sig villig til at genbelåne de statsgaranterede eksportkreditter, men der er dog også her i nationalbankens udtalelse et vist forbehold, idet man forbeholder sig ret til at standse, hvis forholdene efter nationalbankens mening taler derfor.

Jeg går ud fra, at ministeren vil være opmærksom på udviklingen, så at mulig eksport ikke standses på grund af manglende kreditter.

Vi giver altså gerne vor støtte til, at de 100 mill. kr. stilles til rådighed til eksportstøtte, og at det bliver muligt for ministeren at få flere midler stillet til rådighed. Der må ikke mangle den nødvendige støtte til eksporten, der gør det muligt dels at fastholde, hvad der er vundet, dels at foretage nye eksportfremstød. Vor tilslutning gælder naturligvis også de 500 000 kr. årlig, der i